863/11

Den 30. december 2011 blev i sag nr. 78.193:

xxxxx xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xxx xx xxx
xxxx xxxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har retshjælpsforsikring. Han klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at yde dækning med henvisning til, at den anmeldte tvist er omfattet af betingelsernes undtagelse om erhvervsmæssige tvister.

Klageren optog et lån til privat forbrug gennem en udenlandsk långiver. Da hans ansættelsesforhold ophørte, blev han opkrævet restgælden, og han er nu blevet stævnet for dette beløb.

Selskabet har anført, at klageren har opnået lånet på grund af sin tidligere ansættelse, og at der herefter er tale om en erhvervsmæssigt tvist, der er undtaget forsikringsdækning. Subsidiært har selskabet påberåbt sig, at der ikke er rimelig grund til at føre sagen.

I sin klage til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

> "Min klient, som er tidligere [ansat i D.]…, optog primo 2009 et lån på EUR 100.000 hos T., som er hjemmehørende i Singapore.
>
> Lånet blev optaget til privat forbrug, men var blandt andre betingelser betinget af, at min klient ikke opsagde sin stilling hos …

I sommeren 2009 blev min klient imidlertid ufrivilligt opsagt og T. opsagde herefter lånet under henvisning, til, at min klient havde misligholdt låneaftalen. Idet min klient afviste at have misligholdt låneaftalen, besluttede T. sig for at anlægge sag mod min klient.

I henhold til retshjælpsforsikringens § 3, stk. 1, dækker forsikringen ikke tvister i forbindelse med erhvervsudøvelse, hvorved blandt andet forstås tvister opstået i forbindelse med sikredes ansættelsesforhold.

Ifølge ankenævnets praksis og den juridiske litteratur kan en tvist i øvrigt, selvom den har forbindelse til sikredes ansættelsesforhold, desuden have en så fjern tilknytning til ansættelsesforholdet, at den ikke kan anses som opstået 'i forbindelse med ansættelsesforholdet', jf. Wiisbye: Retshjælpsforsikringen (1994), s. 165.

Det gøres gældende, at der ikke er tale om erhvervsrelateret tvist allerede fordi lånet er optaget til privat brug, herunder særligt betaling af ydelser på et andet lån i min klients private hus.

For det andet bemærkes, at lånet ikke er ydet af arbejdsgiveren, men en långiver, der står uden for ansættelsesforholdet.

For det tredje bemærkes, at det ikke bør komme forsikringsselskaberne til gavn, såfremt parterne i en aftale, der i øvrigt ikke vedrører sikredes ansættelsesforhold, beslutter sig for at opstille betingelser, hvorved ansættelsesforholdet gives betydning aftaleparterne imellem.

Selvom nævnet skulle finde, at sagen har tilknytning til sikredes ansættelsesforhold, bør det fastslås, at forbindelsen er så fjern, at dækning ikke kan afvises. Det bemærkes i den forbindelse, at tvisten således ikke vedrører selve ansættelsesforholdet, opsigelsen heraf eller min klients rettigheder i henhold til ansættelseskontrakten, men alene spørgsmålet om T.s ret til opsigelse af lånet.

Det skal i forlængelse heraf nævnes, at ankenævnet i tidligere sager vedrørende sikredes ret til pension har fastslået, at retten til pension, uanset at den følger af ansættelsesforholdet, kan have en så fjern tilknytning til ansættelsesforholdet, at sikrede som udgangspunkt er berettiget til retshjælpsdækning, jf. således Wiisbye: Retshjælpsforsikringen (1994), s. 165.

I afgørelserne AK 21.300 (1988) og AK 25.827 (1989) blev det eksempelvis fastslået, at sikrede kunne få retshjælpsdækning i forbindelse med nogle tvister om udbetaling af kapitalpension, uanset at pensionsopsparingen kun var mulig i kraft af sikredes erhvervsudøvelse.

Hvis der således skal ydes dækning i tvister om pensionsordninger, som opstår direkte mellem den sikrede arbejdstager og arbejdsgiveren, så må der også skulle ydes dækning i forbindelse med tvister om låneaftaler, hvor arbejdsgiveren end ikke er part i tvisten. Alt andet ville føre til en ubillig og ubalanceret dækning under retshjælpsforsikringen."

Ved brev af 31/5 2010 til nævnet har selskabet hertil bl.a. bemærket:

"**Sagsfremstilling**
I forbindelse med [klagers] ansættelse som … i selskabet D., lånte vores kunde, i henhold til låneaftale af 30. januar 2009, EUR 100.000 af T.

Som en del af aftalegrundlaget mellem parterne blev det i henhold til låneaftalens punkt 7 aftalt følgende:

'7. Default
If for any reason the Borrower fails to make any payment on time, or if the Borrower should resign from, or otherwise terminate his position with D., the Borrower shall be in default. The Lender can then demand immediate payment of the entire remaining unpaid balance of this loan, without giving further notice and enforce the share pledge as set out above. If the Borrower has not paid the full amount of the loan when the final payment is due, the Lender will charge med interest on the unpaid balance at the rate specified in article 5 above.'

Låneaftalens punkt 7 er - af långiver - oversat til dansk som følger:

'7. Misligholdelse
Hvis låntager af den ene eller anden grund undlader at betale til tiden, eller hvis låntager skal fratræde, eller på anden måde ophører sin ansættelse hos D., er låntager i misligholdelse. I sådanne tilfælde kan långiver uden yderligere varsel kræve, at hovedstolen skal betales straks, samt foretage kald i forhold til den pantsatte sikkerhed. Såfremt låntager ikke har betalt det samlede udestående på forfaldstidspunktet, er långiver berettiget til at pålægge hovedstolen renter i henhold til pkt. 5. i aftalen.'

Ved mail af 2. juli 2009 opsiges [klager] fra stillingen som … i selskabet D., og afsenderen af denne mail er førnævnte långiver, A. …, som i mailen underskriver sig som Chairman. Vi medsender den pågældende mail, benævnt bilag …

Ved mail af 8. oktober 2009 opsiger advokat …, på vegne af långiver, låneaftalen, med støtte i låneaftalens punkt 7, idet [klager] ikke længere var ansat i D., stævningsbilag …

Ved mail af 9. oktober 2009, afviser [klager] at låneaftalen kan opsiges, idet han fortolker aftalens punkt 7 således, at aftalen alene kan opsiges, hvis det er ham selv, der opsiger stillingen hos D. Videre anfører [klager] i den pågældende mail, stævningsbilag …, *'Eftersom det er långiver, der har opsagt mig den 2. juli 2009, er der ikke tale om noget mislighold'.*

På baggrund af vores kundens fortsatte værgen mod at indfri lånet, udtager låntager stævning imod vores kunde, og det er til denne sag, vi har afvist at meddele retshjælpsdækning i medfør af retshjælpsbetingelsernes § 3, stk. 1. litra c., idet vi mener, at tvisten er opstået i forbindelse med sikredes ansættelsesforhold.

Retshjælpsbedømmelsen
I forsikringsbetingelserne for retshjælp hedder det bl.a.:

'**§ 3. Hvilke tvister er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?**

1. Tvister i forbindelse med erhvervsudøvelse. Ved erhvervsudøvelse forstås:
…
c) Tvister af enhver art, opstået i forbindelse med sikredes ansættelsesforhold.'

Det er vores opfattelse, at lånet, som blev ydet til [klager], da han var [ansat] i D., var at betragte som et personalelån, et gode, der blev opnået qua ansættelsen.

Underskriver på vegne af låneyder er A. …, hvilken også er personen, med titlen Chairman, der ved mail af 2. juli 2009 opsiger [klager] … i D., og som det også anerkendes af vores kunde, jf. hans mail af 9. oktober 2009 til advokat …, stævningsbilag …: *'Eftersom det er långiver der har opsagt mig den 2. juli 2009, er der ikke tale om noget mislighold'.*

I låneaftalens punkt 5, *'Late Charge',* sidste afsnit, fremgår følgende:

'The Borrower agrees to take a reduction in his annual salary paid by D. or an affiliate of up to 50% until an amount equivalent to the amount overdue has been repaid, such amount to include interest, including this late charge interest.'

Vores kunde accepterer således, at der, ved forsinket tilbagebetaling, vil kunne ske en reduktion på op til 50 % af hans løn fra D., hvilket vi også mener støtter vores opfattelse af, at lånet blev ydet som led i vores kundes ansættelsesforhold, hvorfor tvister, der udspringer heraf er undtaget retshjælpsforsikringen.

Herfor taler også parternes aftale om, at långiver kan påberåbe lånets indfrielse, når der ikke består et ansættelsesforhold mellem vores kunde og D., hvorved vi mener, at låneadgangen er ganske nært tilknyttet vores kundes tidligere ansættelsesforhold, og som foranlediger den aktuelle konflikt.

Til støtte for at sager, der udspringer af goder opnået som led i ansættelsesforhold ikke kan dækkes af retshjælpsforsikringen, kan vi henvise til medsendte kendelser AK 71.980 og AK 75.380.

Vi er ikke enige med advokatfuldmægtig …, når denne, på baggrund af bl.a. kendelserne AK 21.300 og AK 25.827 anfører, at tvister om arbejdsgiverbetalte forsikringsordninger i henhold til nævnspraksis ikke er undtaget retshjælpsforsikringen.

I den forbindelse kan vi bl.a. henvise til AK 70.032 og AK 73.543, til støtte for, at sådanne situationer, i henhold til fortolkningspraksis ved nævnet, netop er undtaget retshjælpsforsikringen, i medfør af betingelsernes § 3, stk. 1.

I forsikringsbetingelserne for retshjælp hedder det videre bl.a.:

'**§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?**
Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand.'

Denne begrænsning i forsikringen skal læses i sammenhæng med følgende:

'**§ 2. Hvilke tvister er dækket af retshjælpsforsikringen?**
…
Selskabet skal - på det foreliggende grundlag - afgive udtalelse om, hvorvidt tvisten er dækket af forsikringen eller ikke. Selskabet har både ret og pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed. Dækningstilsagn er begrænset til omkostninger, der står i et rimeligt forhold til sagens genstand.

Vi mener ikke, at der foreligger et rimeligt grundlag for at påberåbe, at låneaftalens punkt 7 skal fortolkes indskrænkende, sådan at långiver ikke kan påberåbe lånets indfrielse, i tilfælde, hvor låntager bliver opsagt, og ikke selv opsiger stillingen.

Hvis det pågældende punkt skulle fortolkes indskrænkende, havde det i højere grad formodningen med sig, at det netop var den aktuelle situation, hvor låntager bliver opsagt, frem for selv siger op, at långiver er berettiget til at påstå låneindfrielse.

Under alle omstændigheder mener vi, at der, på baggrund af låneaftalens punkt 7, gives långiver mulighed for at påstå lånets indfrielse, når der ikke længere består et ansættelsesforhold mellem vores kunde og D.

På denne baggrund kan vi heller ikke se, hvorledes omkostningerne ved sagen, må antages at blive afholdt med rimelig grund, henset til vores kundes muligheder for at opnå et gunstigt resultat."

Klagerens advokat har ved brev af 8/6 2010 hertil bl.a. bemærket:

"Det bestrides, at der er tale om et personalelån, som anført af Tryg. Lånet blev ydet af T., og ikke af forsikringstagerens arbejdsgiver, D.

Det forhold, at den samme person, A. … optræder som en del af ledelsen i begge selskaber gør naturligvis ikke lånet ti! et 'personalelån'.

For så vidt angår aftalens punkt 5, har forsikringstager accepteret at give transport i 50 % af hans årlige løn i tilfælde af, at han ikke betaler afdragene rettidigt. Det bemærkes i den forbindelse, at det er fuldstændigt sædvanligt, at der i låneforhold stilles sikkerhed over for långiver, og denne aftale er ingen undtagelse. Det bestrides imidlertid, at det forhold, at sikkerhedsstillelsen udgøres af en del af forsikringstagerens løn, medfører at tvisten er opstået i forbindelse med erhvervsudøvelse.

Det forekommer endvidere mærkværdigt, at Tryg over for Ankenævnet sår tvivl om sagens rimelighed uden forinden at have udtrykt den samme tvivl over for undertegnede. Tryg har således hverken i forbindelse med telefonsamtale med undertegnede den 25. januar 2010 eller ved afvisning af retshjælpsansøgningen den 3. marts 2010 udtrykt den samme tvivl. Det er ganske uden grund og udokumenteret og uden lukkende så vidt jeg kan se begrundet i Tryg's ønske om at undgå omkostningen ved at skulle opfylde den indgåede forsikringsaftale.

Under alle omstændigheder er det ukorrekt, at det skulle have formodningen med sig, at långiver skulle have mulighed for at opsige lånet, så snart der ikke bestod et ansættelsesforhold. Et sådant vilkår ville således stille forsikringstager i en urimelig situation, og det må have formodningen i mod sig, at forsikringstageren skulle have accepteret et vilkår, hvorved långiver i økonomisk forstand kunne 'trække tæppet væk' under forsikringstager på ethvert givet tidspunkt uden hensyn til, om forsikringstageren misligholdte låneaftalen.

Selve ordlyden af låneaftalens pkt. 7 dokumenterer da også, at lånet kun kan kræves indfriet i tilfælde af långivers egen frivillige fratrædelse. I denne forbindelse skal jeg bemærke, at Tryg's oversættelse af aftalens punkt 7 desværre er fejlbehæftet - tilfældigvis i Tryg's favør. Jeg ser således anledning til at bemærke, at klausulen lyder:

'... if the Borrower <u>should</u> resign ...' [min understregning]

Jeg bemærker, at enhver med blot det mindste kendskab til det engelske sprog vil vide, at 'should' ikke kan oversættes til dansk med 'skal'. Der er således tale om en oversættelse, der ikke tager højde for tid og form, og uden selv at kaste mig ud i en oversættelse af sætningen, fremlægger jeg autoriseret oversættelse af låneaftalens punkt 7.

Endelig bemærkes, at de af Tryg påberåbte kendelser AK 71.980 og 75.380 er irrelevante for denne sag, idet de vedrører ydelser, der stilles til rådighed af arbejdsgiveren i forbindelse

med ansættelsesforholdet, hvorimod der i denne sag er tale om et lån mellem forsikringstager og tredjemand, hvorimellem der ikke består et ansættelsesforhold."

I den af klageren fremlagte oversættelse af låneaftalen hedder det bl.a.:

"**7. MISLIGHOLDELSE**
Såfremt låntager af en eller anden årsag undlader at foretage betaling til tiden, eller såfremt låntager måtte fratræde eller på anden måde opsige sin stilling hos …, er dette misligholdelse fra låntagers side. Långiver kan i så fald kræve omgående betaling af den samlede udestående balance på dette lån uden at give yderligere varsel og kan håndhæve pantsætningen af anparterne som anført ovenfor. Såfremt låntager ikke har indfriet lånet fuldt ud, når den endelige betaling forfalder, har långiver krav på renter på den ubetalte balance med den i artikel 5 ovenfor anførte sats."

I brev af 30/6 2010 til nævnet har selskabet hertil bl.a. anført:

"I den anledning er det fortsat vores opfattelse, at lånet er så tæt knyttet til vores kundes ansættelse hos D., at sagen ikke kan omfattes af retshjælpsforsikringen. Dette understøttes videre af den kendsgerning, at lånet fordres indfriet, efter at vores kunde har måttet fratræde stillingen som … i D.

Den tætte tilknytning mellem vores kundes ansættelse i D. og ydelsen af lånet, understreges også af aftalens punkt 5, hvor vores kunde erklærer sig indforstået med, at *'anerkende en nedgang i sin årsløn udbetalt af D ..'.* På denne baggrund mener vi, at D. gives en beføjelse til at foretage lønregulering ved forsinket betaling, hvorfor vores kundes tidligere arbejdsgiver er ganske tæt involveret i låneaftalen.

Denne opfattelse bestyrkes yderligere af det forhold, at [klager] ligefrem sætter lighedstegn mellem D. og långiver, jf. vores kundes mail af 9. oktober 2009, stævningsbilag …, hvor han anfører følgende: *'Eftersom det er långiver der har opsagt mig den 2. juli 2009, er der ikke tale om noget mislighold'.*

Den af advokatfuldmægtig … fremsendte oversættelse af låneaftalen understøtter også vores tidligere begrundelser for, at sagen ikke kan dækkes af retshjælpsforsikringen i medfør af betingelsernes § 3, stk. 1., subsidiært at der ikke kan meddeles et forhåndstilsagn om retshjælpsdækning i medfør af betingelsernes § 5, stk. 1.

I låneaftalens punkt 7, vedrørende lånets misligholdelse, fremgår bl.a., i henhold til den af statsautoriserede translatør og tolk … udfærdigede oversættelse, *'eller såfremt låntager måtte fratræde eller på anden måde opsige sin stilling hos D., er dette misligholdelse fra låntagers side.'*

Vores kunde har måttet fratræde stillings som … i D., idet vores kunde blev afskediget. Vi kan ikke se, at der foreligger et rimeligt grundlag for at fortolke denne del af parternes aftale indskrænkende, sådan at det alene er i tilfælde, hvor vores kunde selv måtte opsige stillingen, at långiver kan påberåbe misligholdelse af lånet.

Vi mener, at det følger naturligt af det forhold, at der er tale om et gode, opnået qua vores kundes ansættelsesforhold, som dermed mistes når/hvis der ikke længere består et ansættelse forhold.

En sådan tilknytning er tilsvarende i de klagesager, der blev afgjort af nævnet ved de af os tidligere fremsendte kendelser, AK 71.980 og AK 75.380.

Vi er os derfor fortsat ikke i stand til at meddele dækning til sagen, henset til begrænsningerne i retshjælpsbetingelsernes § 3, stk. 1, subsidiært kan vi ikke anerkende at meddele forhåndstilsagn om retshjælpsdækning med støtte i betingelsernes § 5, stk. 1."

I brev modtaget i nævnet den 6/7 2010 fra klagerens advokat hedder det bl.a.:

"Til yderligere oplysning af sagen fremsender jeg kopi af mail-korrespondance mellem sagsøger og dennes advokater, som er fremlagt af sagsøger i retssagen som bilag …

Af korrespondancen fremgår blandt andet:
'…
The loan to [klager]… [sagsøgte] *was made on a personal basis between I (represented by Singapore company as lender) and [klager], and has no relation to his position or compensation at D. This is to help him with his mortgage payments at his request as the value of property fell … I did it as a personal favor ...'* (e-mail af 8. marts 2010 fra sagsøger til dennes advokater).

'Al is correct that this was a personal loan to help [klager] pay a *personal mortgage ...'* (e-mail af 8. marts 2010 fra sagsøgers engelske advokat til sagsøgers danske advokat).

Det fremgår således tydeligt af ovenstående, at det i sagen omhandlede lån ikke er ydet som følge af forsikringstagers ansættelsesforhold."

I telefax af 21/7 2010 fra klagerens advokat hedder det endvidere bl.a.:

"I forhold e-mail af 9. oktober 2009 (stævningsbilag 3) skal jeg blot bemærke, at forsikringstagerens tilkendegivelse af, at det er 'långiver', der har opsagt ham, tydeligvis er forkert, idet långiver ikke er part i ansættelseskontrakten."

Selskabet har ved brev af 4/8 2010 til nævnet bl.a. anført:

"Advokat … anfører bl.a., at långiver ikke er part i vores kundes ansættelseskontrakt, hvorfor det nu gøres gældende, at det 'tydeligvis er forkert', når vores kunde tilkendegiver, at det er långiver der har opsagt ham.

Imidlertid må vi på ny fremhæve, at det er selv samme person, A. …, der underskriver sig på vegne af långiver, og at det tillige er A. …, som ved mail af 2. juli 2009 opsiger [klager] fra stillingen som … for D.

Videre fremgår det af låneaftalens pkt. 5 sidste afsnit, at *'låntager er indforstået med at anerde en nedgang i sin årsløn udbetalt af D. eller søsterselskab med op til 50 % indtil et beløb svarende til det forfaldne beløb er tilbagebetalt, således forstået, at dette beløb inkluderer renter, herunder det her omtalte gebyr for forsinket betaling'.*

Det vil sige, at det mellem vores kunde og långiver er aftalt, at långiver kan beslutte en løngang, såfremt vores kunde ikke betaler sine afdrag til tiden. Det fremgår ikke af aftalen, at vores kunde skal betale op til halvdelen af sin løn til långiver ved forsinket betaling, eller at vores kunde transporterer halvdelen af sin løn til långiver, men netop at vores kunde har ac-

cepteret en lønnedgang. Långiver må således være kompetent til at nedsætte vores kundes løn i vores kundes ansættelsesforhold med D., såfremt vores kunde ikke betaler sine afdrag til tiden.

Uanset at långiver i sin mail oplyser, at lånet er givet som en personlig tjeneste og ikke som led i et ansættelsesforhold, kan vi således fortsat ikke anerkende, at tvisten er opstået i privatlivet, uden forbindelse med vores kundes tidligere erhvervsudøvelse. Vi fastholder derfor vores afvisning af at give retshjælpsdækning til sagen."

Af byretsdom i sagen af 22/9 2010 fremgår bl.a.:

"**Rettens begrundelse og afgørelse**
… En naturlig sproglig fortolkning af låneaftalens punkt 7, 1. pkt. , 2. led, 'såfremt låntager *måtte* fratræde eller på anden måde opsige sin stilling hos D., er dette misligholdelse fra låntagers side' indebærer, at sagsøgte [klageren] som låntager er i misligholdelse, når han har fratrådt sin stilling hos D., uanset om hans fratrædelse er forårsaget af egen opsigelse af ansættelsesforholdet eller af arbejdsgiverens opsigelse.

Retten lægger endvidere til grund, at det var sagsøgte, der i sin tid havde behov for og tog initiativ til etablering af låneforholdet, og at låneaftalen blev koncipieret for parterne af G., der optrådte som fælles mægler for begge. Hverken formålet med låneforholdet, karakteren af retsforholdet eller koncipistreglen giver herefter støtte til en indskrænkende fortolkning, hvorefter låneaftalens punkt 7 ikke omhandler et tilfælde som det foreliggende, hvor sagsøgte er fratrådt sin stilling hos D. som følge af arbejdsgivers opsigelse af ansættelsesforholdet.

Da sagsøgte fratrådte sin stilling hos D., misligholdt han dermed låneaftalen med sagsøger, og da hovedstolen ikke er betalt 14 dage efter påkravet den 8. oktober 2009, skal sagsøgte i medfør af låneaftalens punkt 7, andet og tredje punktum, sammenholdt med punkt 5, andet afsnit, betale rente med 5 % p.a. over Euro Referencerenten.

At lånets hovedstol kan kræves tilbagebetalt på anfordring ved enhver form for ophør af låntagers ansættelsesforhold i D., er ikke en aftale i strid med aftalelovens § 38 c sammenholdt med § 36.

Der er ikke i aftalen holdepunkter for, at lånet udelukkende kan kræves tilbagebetalt via reduktion i løn, manglende udbetaling af bonus og andre ydelser, der tilgår sagsøgte fra D., således at sagsøgtes manglende mulighed for ansættelse hos D. reelt fører til, at krav på tilbagebetaling af lånet er udelukket.

Derfor tager retten sagsøgers principale påstand til følge.

Sagsomkostningerne er fastsat til 70.000 kr., hvoraf 18.060 kr. vedrører retsafgifter og 2.937,50 kr., udgifter til oversættelse af sagens bilag 1.

Thi kendes for ret:

Inden 14 dage skal sagsøgte, [klageren] , til sagsøger, T., betale 744.160,00 kr., med tillæg af renter på. 5 % p.a. over Euro Referencerenten, som fastsat af den Europæiske Centralbank fra den 8. oktober 2009 til betaling sker samt sagens omkostninger med 70.000 kr."

Af landsretsdom i sagen af 10/2 2011 fremgår bl.a.:

"**Landsretten begrundelse og resultat**
Efter såvel den autoriserede oversættelse af låneaftalen, som efter det af vidnet P. forklarede lægger landsretten til grund, at låneaftalens punkt 7 skal forstås således, at det er en forudsætning for, at der foreligger misligholdelse fra [klagers] side, at ansættelsesforholdet med D. bringes til ophør ved hans opsigelse heraf.

Da [klager] blev opsagt af arbejdsgiveren, foreligger der ikke en misligholdelse efter punkt 7.

[Klager] skal derfor tilbagebetale lånet i overensstemmelse med låneaftalens punkt 1, da han ikke har godtgjort, at der foreligger omstændigheder, der indebærer, at tilbagebetaling skal ske efter aftalens punkt 5.

Indstævntes subsidiære påstand tages der for til følge.

[Klager] skal betale sagsomkostninger for begge retter til T. med i alt 85.000 kr.

Thi kendes for ret:

Appellanten [klager] tilpligtes til at afdrage lån stort 744.160 kr. til T. med 372.080 kr. den 30. januar 2011 og med kr. 372.080 kr. den 30. januar 2012 med tillæg af 2,5 % p.a. i rente fra den 30. januar 2009 til betaling sker.

I sagsomkostninger for begge retter skal [klager] betale 85.000 kr. til T."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 2. Hvilke tvister er dækket af retshjælpsforsikringen?**
…
3. Selskabet skal - på det foreliggende grundlag - afgive udtalelse om, hvorvidt tvisten er dækket af forsikringen eller ikke. Selskabet har både ret og pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed. Dækningstilsagn er begrænset til omkostninger, der står i et rimeligt forhold til sagens genstand.

§ 3. Hvilke tvister er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?
1. Tvister i forbindelse med erhvervsudøvelse. Ved erhvervsudøvelse forstås:
…
c) Tvister af enhver art, opstået i forbindelse med sikredes ansættelsesforhold.
…
§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?
1. Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet at måtte lægge til grund, at tvisten anlagt af långiveren mod klageren har nær tilknytning til klagerens tidligere ansættelsesforhold.

Nævnet kan allerede derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning under henvisning til undtagelsesbestemmelsen i forsikringsbetingelsernes § 3, stk.1, litra c.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Klager får ikke medhold.

Poul Sørensen